

UZASADNIENIE

Powódka H. G. wniosła przeciwko (...) Sp. z o.o. w B. pozew, którym domagała się zasądzenia na jej rzecz kwoty 5.000,00 zł tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę, jakiej doznała w dniu 23 grudnia 2013r., gdy wychodząc z (...) w B. potknęła się o wystającą kratownicę okalającą drzewo, znajdujące się w bezpośrednim otoczeniu (...) w B..

W wyniku upadku powódka doznała złamania kości nosa, licznych obrażeń twarzy w tym stłuczeń nad łukiem brwiowym oraz obrażeń nadgarstka. Ze względu na powyższe obrażenia powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim w okresie od 25 grudnia 2013r do 23 stycznia 2014r, przez co utraciła część zarobków w kwocie 594,14 zł., jak również zmuszona była zrezygnować z imprezy sylwestrowej, na którą zakupiła bilet za kwotę 260 zł.

oraz konieczną okazała się wymiana zniszczonych w wyniku upadku okularów powódki za kwotę 1670,00 zł. Na miejsce zdarzenia została wezwana straż miejska, która nakazała pracownikom pozwanej oznakowanie miejsca zdarzenia.

Powódka podkreśliła, że pomimo zgłoszenia szkody pismem z dnia 1 lipca 2014r, strona pozwana nie odniosła się do jego treści.

Uzasadniając wysokość powództwa wskazano, że na dochodzoną pozew kwotę składają się łącznie szkoda poniesiona przez powódkę w kwocie 2.524,14 zł oraz zadośćuczynienie za przebyty ból fizyczny i psychiczny powódki. Odpowiedzialność pozwanego powódka uzasadniła wskazując na uzyskaną w dniu 28 stycznia 2015r od U. M. w B.- Wydziału Budynków i (...) informację, że dzierżawcą terenu na którym doszło do zdarzenia był pozwany.

W odpowiedzi na pozew (...) Sp. z o.o. w B. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, domagano się także przeprowadzenia dowodów z zeznań wskazanych świadków oraz zawiadomienia Spółka (...) Sp. z o.o. w W., (która w dacie zdarzenia była zarządcą nieruchomości należących do pozwanego) o niniejszym toczącym się procesie i wezwanie do wzięcia w nim udziału.

Uzasadniając swoje stanowisko, strona pozwana nie kwestionowała zarówno faktu zdarzenia szkodowego, jak również, że upadek odbył się na terenie, którego dzierżawcą była strona pozwana. Zakwestionowano natomiast wysokość roszczenia jak i wykazanie przez powódkę odpowiedzialności strony pozwanej za powstałą szkodę.

Pozwany podkreślił, że miejsce upadku znajdowało się w bliskim sąsiedztwie drogi publicznej, którą powódka zamierzała przekroczyć w miejscu niedozwolonym (poza wytyczonym przejściem dla pieszych), dodatkowo miejsce zdarzenia nie było przeznaczone dla ruchu pieszych i zostało w tym celu wyraźnie oddzielone od części przeznaczonej dla ruchu pieszych- chodnika. Kratownica o którą zahaczyła powódka znajdowała się w bezpośrednim otoczeniu drzewa, co dodatkowo rodziło po stronie osoby poruszającej się w pobliżu ulicy wzmożoną ostrożność. Zwrócono również uwagę, że pomimo panującej w dacie zdarzenia pory roku (zimy), teren objęty władaniem przez pozwanego był utrzymany w należyтым stanie. Równocześnie podkreślono, że miejsce zdarzenia zostało zrewitalizowane przez profesjonalnego przedsiębiorcę działającego na zlecenie pozwanego a wykonane prace zostały odebrane przez właściwy organ nadzoru budowlanego, który nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń.

Nadto wskazano, że w dacie zdarzenia zarząd zarówno nad (...) jak i jego bezpośrednim otoczeniem był realizowany prze (...) Sp. z o.o. w W., co wyłącza po stronie pozwanej odpowiedzialność deliktową.

Kwestionując roszczenie co do wysokości, pozwany wskazał że powódka domagając się zwrotu kosztów zakupu nowych okularów naruszyła ogólne zasady odpowiedzialności szkodowej, które nakładają na sprawcę szkody obowiązek przywrócenia stanu poprzedniego. Niezasadnym jest zatem by powódka domagała się zwrotu kosztu zakupu całkowicie nowych okularów. Zakwestionowana została również wartość dowodowa przedłożonego przez powódkę biletu na imprezę sylwestrową, z której powódka zmuszona była zrezygnować ze względu na doznanie upadku. Podniesiono również, że powódka nie przedstawiła żadnego dokumentu, z którego wynikałaby potrzeba przebywania na miesięcznym zwolnieniu lekarskim, gdyż przedłożone zaświadczenie od pracodawcy stanowiło jedynie potwierdzenie samego przebywania na zwolnieniu, bez wskazywania jego przyczyny.

W odpowiedzi strona powodowa podtrzymując swoje stanowisko wskazała, że teren wokół (...) w B. nie jest w żaden sposób oznakowany celem oddzielenia części przeznaczony dla ruchu pieszych od pozostałych elementów zagospodarowania terenu, jednocześnie przyznano, że miejsce w którym doszło do zdarzenia znajduje się w odległości od wytyczonego przejścia dla pieszych.

Odnosząc się do zasadności roszczenia odszkodowawczego powódka wskazała, że kwota należna z tytułu zakupu nowych okularów uzasadniona jest faktem, że do momentu zdarzenia powódka korzystała z okularów a fakt upadku spowodował konieczność zakupu nowych, których cena została wykazana w załączonym do pozwu rachunku. W przedmiocie zastrzeżeń odnośnie biletu na imprezę sylwestrową, strona powodowa wskazała, że przedłożony dokument potwierdzał brak skasowania biletu- co stanowi naturalną konsekwencją nieuczestniczenia w imprezie.

Pomimo zawiadomienia o toczącym się postępowaniu Spółka (...) Sp. z o.o. w W. pisemnie poinformowała, że nie wyraża zainteresowania przystąpieniem do procesu.

Między stronami bezspornym pozostawał zarówno fakt zaistnienia zdarzenia szkodowego jak władztwo strony pozwanej nad miejscem w którym doszło do upadku powódki. Strony nie kwestionowały również ustalenia, że za utrzymanie nawierzchni w odpowiednim stanie w dacie i miejscu zdarzenia odpowiedzialna była Spółka (...) Sp. z o.o. w W..

Sąd ustalił:

Powódka H. G. w dniu 23 grudnia 2014 roku, wychodząc z (...) w B. upadła w skutek zahaczenia nogą o wystającą kratownicę drzewa znajdującego się na terenie bezpośrednio przylegającym do CH Agora. W skutek upadku powódka doznała obrażeń ciała co spowodowało potrzebę przebywania na zwolnieniu lekarskim i powstrzymanie się od wykonywania na czas leczenia obowiązków w pracy oraz zrezygnowania przez powódkę z uczestnictwa w balu sylwestrowym na który posiadała zakupiony bilet. Dodatkowo następstwem zdarzenia było uszkodzenie okularów powódki co skutkowało koniecznością zakupu nowej pary okularów. Na miejsce zdarzenia wezwana została straż miejska, która potwierdziła przebieg upadku powódki.

(zaświadczenia lekarskie k.9,20,100; Faktura VAT za zakup nowych okularów k.12; bilet na imprezę sylwestrową k.13, protokół Straży Miejskiej w B. k.15; nagrania z systemu monitoringu CH Agora z dnia zdarzenia zdeponowane na p. C. w aktach sprawy; zeznania świadka Z. G. k. 146-151; zeznanie powódki H. G. k.162-165; 174-175).

Powódka przedłożyła zaświadczenie z zakładu pracy o utracie dochodów w związku z przebyciem leczeniem (k.11) oraz dokumenty bankowe potwierdzające kwotę zakupu okularów uszkodzonych w wyniku upadku (k.83-84).

Miejsce zdarzenia, które objęte jest monitoringiem, zostało zrewitalizowane na zlecenie pozwanej przez profesjonalny podmiot, a odbiór końcowy prac został dokonany przez Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w B. (k.62-63). W dacie zdarzenia teren na którym doszło do upadku powódki objęty był zarządem przez profesjonalnego przedsiębiorcę (...) Sp. z o.o. w W. (k.65-70).

Sąd zważył:

Strona powodowa domagała się kwoty 5.000,00 zł tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Przed przystąpieniem do oceny okoliczności ustalonych w niniejszym postępowaniu, należy poczynić uwagi natury ogólnej, dotyczące przesłanek odpowiedzialności strony pozwanej.

Zgodnie z treścią art. 444§ 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. Stosownie natomiast do treści art. 445§ 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule 444 k.c. sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Nie powinno ulegać wątpliwości, iż do zastosowania art. 444 k.c. lub 445 k.c. może dojść dopiero

w przypadku wykazania ogólnych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, a zatem nie tylko samej szkody, ale także zawnionego działania określonej osoby oraz związku przyczynowego pomiędzy takim działaniem a samą szkodą.

Sąd w pełni podziela stanowisko S. N. zawarte

w wyroku z dnia 9 listopada 2007 roku, sygn. akt V CSK 245/07; o przesłankach ustalania wysokości zadośćuczynienia, zgodnie z którym to wyrokiem „ustalenie wysokości zadośćuczynienia przewidzianego w art. 445 § 1 k.c. wymaga uwzględnienia wszystkich okoliczności istotnych dla określenia rozmiaru doznanej krzywdy, takich jak: wiek poszkodowanego, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i czas trwania, nieodwracalność następstw uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (kalectwo, oszpecenie), rodzaj wykonywanej pracy, szanse na przyszłość, poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiowa oraz inne czynniki podobnej natury”. Powyższe stanowisko podzielane jest również w doktrynie. Jak wskazał A. O. w zakresie ciężaru dowodu relacji kauzalnych, „także w zakresie kompensaty krzywdy,

w orzecznictwie i piśmiennictwie coraz częściej uważa się wymóg wykazania przesłanki związku przyczynowego za spełniony, jeżeli poszkodowany udowodnił wysoki stopień prawdopodobieństwa, że zdarzenie i szkoda pozostają w adekwatnym związku przyczynowym (por. A. Olejniczak, Komentarz do art. 445 k.c., wraz z powołanym szeroko za powyższa tezą orzecznictwem i piśmiennictwem, LEX 2010, stan prawny 2010.05.01). Autor wskazuje dalej, że składające się na krzywdę uszczerbki „mogą polegać na fizycznych dolegliwościach i psychicznych cierpieniach bezpośrednio związanych ze stanem zdrowia, ale też z jego dalszymi następstwami w postaci odczuwanego dyskomfortu w wyglądzie, mobilności, poczuciu osamotnienia, nieprzydatności społecznej bądź nawet wykluczenia”, a „w żadnym razie ustalony stopień utraty zdrowia nie jest równoznaczny z rozmiarem krzywdy i wielkością należnego zadośćuczynienia (por. wyrok SN z 5 października 2005 r., I PK 47/05, Mon. Pr. Pr. 2006, nr 4, s. 208).

Przy oznaczeniu zakresu wyrządzonej krzywdy za konieczne uważa się uwzględnienie: rodzaju naruszonego dobra, zakresu (natężenie i czas trwania) naruszenia, trwałości skutków naruszenia i stopnia ich uciążliwości, a także stopnia winy sprawcy i jego zachowania po dokonaniu naruszenia”.

W rozpoznawanej sprawie bezpośrednią przyczyną powstania szkody na osobie powódki było zahaczenie o element nawierzchni w miejscu zdarzenia, za którego utrzymanie w należyтым stanie odpowiedzialna była firma (...) Sp. z o.o. w W. działająca na zlecenie pozwanego centrum handlowego.

Ze względu na fakt, że powstanie szkody pozostawało poza sporem stron, celem rozstrzygnięcia sporu koniecznym stało się ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej. Strona powodowa wskazywała na niewłaściwe oznakowanie oddzielenia strefy ruchu pieszych od pozostałej części terenu bezpośrednio przyległego do (...), w konsekwencji którego powódka chcąc przekroczyć ulicę znalazła się bezpośrednio przy kratownicy drzewa o którą zawadzając upadła. Podkreślono, że znajdująca się ponad płaszczyznę chodnika kratownica nie została w żaden sposób zabezpieczona czy oznakowana co przyczyniłoby się do zapobiegnięcia szkodzie.

Między stronami spornym pozostawała również kwestia czy miejsce w którym doszło do upadku powódki znajdowało się w strefie przeznaczony dla ruchu pieszych czy poza nią, jednakże nawet przyjmując za stanowiskiem strony

powodowej, że teren bezpośredniego otoczenia (...) w B. nie posiada wydzielonej strefy ruchu pieszego od pozostałej części terenu i całość stanowi chodnik to w istniejącym na datę zdarzenia stanie prawnym nie istniały żadne szczegółowe unormowania w odniesieniu do elementów infrastruktury znajdującej się na chodnikach.

Uregulowanie prawne dotyczące lokalizacji oraz specyfikacji chodników zostały określone w obowiązującym w dacie zdarzenia szkodowego Rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, z dnia 2 marca 1999r. (Dz. U Nr 43, poz. 430). Zgodnie z §44 ust 1 wskazywanego rozporządzenia chodnik powinien mieć szerokość dostosowaną do natężenia ruchu pieszych, z zastrzeżeniem pkt3, zgodnie z którym szerokość chodnika powinna być odpowiednio zwiększona, jeżeli oprócz ruchu pieszych jest on przeznaczony do usytuowania urządzeń technicznych w szczególności podpór znaków drogowych, słupów, drzew, wejść lub zjazdów utrudniających ruch pieszych.

Zgodnie z §44 ust 6 cytowanego przepisu, urządzenia na chodniku, w szczególności podpory znaków drogowych, słupy oświetleniowe należy tak usytuować, aby nie utrudniały użytkownika chodnika, w tym poprzez osoby niepełnosprawne.

Jak wynika z powyższych wymogów w przedmiocie usytuowania urządzeń na chodniku brak jest jakiegokolwiek wskazania by kratownice drzew osadzone ponad powierzchnią chodnika wymagały specjalnego oznakowania o ile nie utrudniają użytkownika chodnika. W omawianej sprawie strona powodowa w żaden sposób nie wykazała by doszło do spełnienia powyższej przesłanki a tym samym by możliwe było przypisanie stronie pozwanej odpowiedzialności za powstałą szkodę. Nadto, bliska odległość miejsca szkody od ulicy oraz przejazdu tramwajowego rodziła po stronie poruszającego się pieszego obowiązek zachowania szczególnej ostrożności, który jak wynika z akt sprawy nie został przez powódkę dochowany. Ponadto przy analizie zdarzenia, z którego powódka wywodzi swoje roszczenie, a którego przebieg został utrwalony na nagraniach z monitoringu funkcjonującego w C. (...) (...) w B. Sąd ustalił przebieg zajścia szkodowego, co potwierdziło stanowisko strony pozwanej o braku zachowania należytej ostrożności przez powódkę w czasie przemieszczania się w pobliżu ulicy oraz torowiska tramwajowego.

Wobec niewykazania związku przyczynowo skutkowego między działaniem pozwanego a powstałą szkodą bezcelowe okazało się dalsze rozstrzygnięcie w kwestii wykazania przez powódkę wysokości swojego roszczenia.

Dlatego też mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny oraz przytoczoną podstawę prawną Sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji o oddaleniu powództwa.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., przyjmując zasadę obciążania strony przegranej kosztami procesu.

Sygn. akt I C 151/15

1. O. (...) d. p. (1)
 2. O. p. (1) (...)
 3. K.. (...) lub z wpływem.
- B., (...)